

University of Groningen

Het Zonnewendefeest op het Stryperkerkhof van Midsland

Braakman, W.A.

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

1998

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Braakman, W. A. (1998). *Het Zonnewendefeest op het Stryperkerkhof van Midsland*. s.n.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Het Zonnewendefeest op het Stryperkerkhof van Midsland

Op het eiland Terschelling bevindt zich het Stryperkerkhof op een korte steile heuvel vlakbij het dorpje Midsland. Reeds in de voortijden was dit een heiligdom. Later bouwde men er

kerken (op de heuvel zijn in reliëf de omtrekken van een drietal kerken aangebracht) en begroef men er zijn doden, waarvan nog een enkele steen getuigt. Zo kan men er de steen van oppercommandeur Doeksen, de overgrootvader van de huidige reders vinden. Deze Doeksen was nog uit echt hout gesneden, want - natuurlijk petje af voor de huidige Doeksens, die

dekselse jongens die het telkens weer bij weer en ontij flikken om tussen West-Terschelling en Harlingen te varen - de oude baas joeg nog walvissen in de poolzee. Evenzogoed is-ie

nu dood. Het kerkhof ontleent zijn naam aan het dorpje Stryp dat vroeger in de winter van Midsland door een zeearm gescheiden was. Dit dorpje is zelf in vergetelheid verzonken,

alleen het kerkhof rest. Op dit kerkhof nu vieren pantheïsten op vrijdag 21 juni het Zonnewendefeest, met bieroffer, wildbraad en reidans, waarna er een blinde orgie volgt in discotheek De Wieb, dit alles natuurlijk geheel volgens gevestigde tradities, geleid door de wereldziel.

Des zaterdags zal onze Pantarch ter hoogte van Vredenhof een lezing houden over de symboliek van de Wereldboom, waarna allen zeewaarts gaan en de zon in de oerwateren zullen zien

zinken, onder begeleiding van eeuwenoude zangen, overgeleverd door de dochters van Branwen.

De rederij Doeksen, die in het geheim het pantheïsme is toegedaan, is, om ons terwille te zijn, afgestapt van zijn technocratische en natuurondermijnende vaartijden en laat zich

nu leiden door de getijden, hierbij geholpen door een dichtgeslibde vaargeul. Dit is allemaal heel mooi en wij zijn de familie Doeksen dan ook zeer dankbaar, maar dit betekent

wel dat wij de precieze tijd van vertrek nog niet kunnen opgeven, waarvoor nogmaals dank aan de familie Doeksen. Wel kunnen wij melden dat wij van plan waren te vertrekken met de

boot die volgens de verouderde, niet aan de getijden aangepaste dienstregeling om 7 uur 's avonds zou zijn vertrokken. Op Terschelling gooien wij de bagage in het busje van Camping de Appelhof, waarna we de bus nemen, de tent opzetten en een groots feest gaan vieren, dat de bewoners van

het verdwenen dorpje Stryp nog lang zal heugen. Pantheïst Tepper zal nog een telefoontje plegen naar huize Doeksen teneinde De waterstanden, eb en vloed en daarmee het tijdstip van vertrek te vernemen.

Auf diesem weiten strand
Ergreife meine Hand
Dein Licht ist in mein Zelt

Zoals bekend komen op het Zonnewendefeest niet alleen spiritueel gestemde pantheïsten af. Hoewel wij op voorhand natuurlijk verheugd waren zoveel duizenden per schip van rederij Doeksen naar het eiland Terschelling te zien trekken, toch deed de hoeveelheid lombrosokoppen, renegaten en regelrechte ondoden ons huiveren in de wind. Daarnaast werd

het koud en kouder. Waren wij soms in plaats van op weg naar het Stryper kerkhof regelrecht op het dodenschip naar Niflhel geraakt, het schip dat slechts één reis maakt, waarbij het

steeds kouder wordt, het zicht bemoeilijkt en de eenzaamheid snijdend? De ondoden begonnen ook nog eens bier te hijsen en dus wisten wij het zeker: dit is geen pantheïstisch ritueel

meer, dit is the road to hell. In de lucht hing de dreiging van Nacht und Nebel zwaar op de zielen

van hen die op weg waren naar de Realms of mist and darkness. Uw pantarch monsterde stilletjes een reddingsboei waarop door bier uit de handen van de ondoden, mist en regen, uit de tekst Terschelling de letter sc en ling weg waren gevallen, zodat alleen "Ter hel" nog te lezen was. Het valt te begrijpen dat dat het de drie pantheïsten die in hun onschuld dachten op weg te zijn naar het Zonnewendefeest bang te moede werd. Waren wij beland in de put van de afgrond?

Op het eiland brak het Armageddon uit, zoals een popsong het zo treffend zegt: Armageddon Time, not Christmas Time. In de lucht zowel als in in koffiehuis "De boerderij" woedden de wilde horden van Wotan. Pas in cafe "Onder de Pannen" kwamen pantheïsten even tot rust om vast te kunnen stellen dat wij de niet-Juliaanse kalender moesten gaan hanteren en de viering een dag uitstellen. Pantheïst Huisjes bestelde meteen maar eens anderhalve liter bier zodat we er toch weer bovenop kwamen. En inderdaad, de volgende dag scheen de zon.

De wilde horden echter waren nog niet geweken en manifesteerden zich door al in de vroege ochtend een theentheape op ongekende sterkte door ons tentje te jagen.

De Viering van het Zonnewendefeest

Het veelgeprezen Stryper kerkhof dat vanwege zijn eenzame 16e-eeuwse stenen en ligging op een kleine terp in alle reisgidsen geroemd wordt, had zichzelf uitgekozen voor het

Zonnewendefeest. De ruelen en zangen pasten als vanzelfsprekend in deze oude door zee omspoelde omgeving, al was een enkele metallica-fan dan iets verbaasd om tegen de

schemering de bescheiden, maar daarom niet minder intense processie de terp te zien overtrekken. Van de in totaal vijf kerken die er hebben gestaan zijn de grondvormen enige

tientallen centimeters opgebouwd en wel zodanig dat, mits op de juiste plek uitgesproken, de liturgische teksten door de kleine halfronde opbouw van de absis werden teruggekaatst. En

na een voorspoedige zonnebesprenkeling, schitterden de sterren in de hemel, die volgens de ouden niets anders zijn dan de zielen van de overledenen. En als Plato zelf het zegt, dan ga

ik niet lopen roepen dat het niet waar is. De zon ging wenden en ook de maan verscheen. Pantheïsten raakten overweldigd door het Mysterie en Uw Pantarch vocht des nachts, toen hij bij

zonsopkomst voor zijn tent een kaarsje brandde, met de Engel. Na de strijd bleef de twijfel, toen de pantarch eenzaam zich afvroeg of hij niet zijn waardigheid moest afleggen om in

ontroering en deemoedig Hem te vereren die de Dood door de Dood heeft overwonnen.

Ich will Dir alles geben dasz Dich am leben hält.